

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٍ

يَنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ.

KESİNTİSİZ HAYIR ÇEŞMESİ: VAKIFLAR

Aziz Müminler!

Hz. Ömer (r.a) Hayber’de bir hurma bahçesine sahip olmuştu. İlk defa böylesine güzel bir bahçesi oluyordu. Resûlullah’ın (s.a.s) huzuruna gelerek şöyle dedi: “Ey Allah’ın Resûlü! Ben bu malımla Allah’ın rızasını kazanmak istiyorum. Onu nasıl değerlendirmemi uygun görürsünüz?” Peygamberimizin bu arazi ile ilgili tavsiyesi, asırlar boyu sürecek vakıf medeniyetinin temel taşlarını oluşturacak nitelikteydi. O (s.a.s) şöyle buyurmuştu: **“Dilersen aslını vakfet. Mahsulünü de sadaka olarak dağıt.”** Bunun üzerine Hz. Ömer, aslının satılmaması, hibe edilmemesi ve miras bırakılmaması şartıyla bahçesini vakfetti.¹

Değerli Müminler!

Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’in ilahi mesajları ve Peygamber Efendimizin örnek hayatı, İslam tarihi boyunca Müslümanları hayır yapmaya teşvik etmiştir. **“Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.”**² ayetini kendilerine şiar edinen Müslümanlar, infakı kalıcı hale getirmeye gayret etmiştir. Hem sahabiler hem de onları takip eden nesiller, vakıfların kesintisiz birer hayır çeşmesi olduğu bilinciyle hareket etmiştir. Böylece İslâm dünyasının dört bir köşesi, iyiliğin insanlığa ulaştığı en değerli kaynaklar olan vakıflarla donatılmıştır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Vakıf, Allah’ın sevgisini ve rızasını kazanma umuduyla harcanan malın, kalıcı bir iyilik haline gelmesidir. Vakıf, Rabbimizin ikramı olan servetle, şefkat ve merhamet köprüleri inşa etmektir. Vakıf, müminin kendisine emanet edilen mülkü ibadete dönüştürebilme çabasıdır. Vakıf, insanı incitmeden, sağ elin verdiğini sol ele duyurmadan hayırda bulunmanın adıdır.

Kardeşlerim!

Bencilliği ve hırsı bir kenara bırakarak, cömertliğe ve ihsana yapılan yatırım, vakıf eliyle süregelen bir sevaba dönüşür. Medeniyetimiz, yolcuya barınak, yoksula aş, işsize iş, borçluya destek, öğrenciye aile olan nice vakfa ev sahipliği yapar. Vakıflarımız, yetimler için şefkat yuvası, hastalar için şifa kapısı, muhtaçlar için yardım eli, yaşlılar için huzur vesilesidir. Ormanların, yaralı ve yuvasız hayvanların korunması için kurulan tarihî vakıflarımız, sadece insana değil, canlı-cansız bütün varlık âlemine şefkat nazarıyla bakmanın eşsiz örnekleridir.

Aziz Müminler!

Âlicenap ecdadımızın kurmuş olduğu vakıflardan bugün de istifade ediyoruz. Camiler, çeşmeler, hanlar, kervansaraylar, kışlalar, hastaneler, kütüphaneler ve daha nice hayır hizmeti, atalarımızın yadigarı olarak yaşamaya devam ediyor.

Geliniz, geçmişten devraldığımız bu yüce emaneti koruyalım; engin bir gönülle vakıf geleneğimizi güçlendirelim. Mayasında samimiyet olan, yeryüzünde hayrın ve hasenatın, iyiliğin ve güzelliğin hâkim olması için kurulan vakıflarımıza sahip çıkalım.

Hutbemi Peygamber Efendimizin şu hadisiyle bitirmek istiyorum: **“İnsan ölünce şu üçü dışında bütün amellerinin sevabı kesilir: Sadaka-i câriye yani faydası süregelen hayır, kendisinden istifade edilen ilim ve arkasından dua eden hayırlı evlât.”**³

¹ Müslim, Vasiyye, 15.

² Âl-i İmrân, 3/92.

³ Müslim, Vasiyye, 14.